

enkelt af disse Tusinder og atter Tusinder af Arbejdere regne ud, hvor meget de faktisk have fortjent gennem Aarene, og derefter nøjagtigt regne ud paa Kroner og Ører, hvor meget de skulle have i Pension! Ærede Medlemmer, som forlange saa minutiøs Nøjagtighed i dette Tilfælde, maa ikke i næste Øjeblik komme og sige, at der bestilles ingen Ting i den røde Bygning, og at der skal ske store Indskrænkninger i Embeds- og Bestillingsmændenes Antal deroppe. Ærede Medlemmer maa være visse paa — her have vi haft fat paa et enkelt Punkt, men som det gaar her, gaar det i en Række andre Kontorer —, at de nyere Love, som vi gennemføre, medføre et langt, langt større Arbejde for de ministerielle Kontorer. Jeg skal her — med den højtærede Formands Tilladelse, jeg indrømmer, det ligger lidt udenfor Sagen — nævne f. Eks. Bestyrelsen af Statslaanefonden, Statsaktivkontoret, hvor vi forøge Antallet af Prioriteter, som Staten har, med ca. 1,400 aarlig, der hver skal have sin Konto, hvis Renter skulle beregnes og inddrages i hver enkelt Termin. Jeg skal endvidere nævne Husmandsloven og Fiskeriloven. Det giver en Forøgelse fra Termin til Termin af Arbejdet deroppe, som er saa stor, at det er givet, at det ikke kan udføres med det nuværende Personale. Naar Personalet ikke er blevet forøget meget stærkt i de senere Aar, betyder det, at Arbejdet for det ansatte Personale er blevet betydeligt forøget.

Trier: Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at en Mand er sin Løn værd, og hvis man giver Administrationen et væsentligt større Arbejde, maa det ogsaa vise sin Virkning i den Løn, man giver den. Men jeg kan ikke se, at det er rigtigt at lade Administrationen betales af de fattigste, at lade disse afskedigede Arbejdere betale Administrationen for det større Arbejde, den skal gøre. Det maa Statskassen gøre; der maa man ikke gaa ned til dem, der i Forvejen have lidt nok. Det er det, man er udsat for og i Virkeligheden har gjort, idet man ved Lønningssatserne har forringet den Indtægt, en afskediget Arbejder skulde have igennem Pensionen. Men det er vel et Spørgsmaal, om en Afskaffelse af de faste Lønningssatser vil medføre saa meget større Arbejde for Centraladministrationen. Jeg er i alt Fald gaet ud fra, at disse enkelte Folks Indtægter maatte regnes ud af selve de Myndigheder, under hvilke de

ere ansatte, og ikke af Centraladministrationen, saaledes at der i Virkeligheden ikke blev noget væsentligt større Arbejde af den Grund.

Med Hensyn til Udtrykkene i § 13 sagde den højtærede Minister, at han var enig i, at det var et uheldigt Udtryk at sige „og værdige“, men der kunde dog være Tilfælde, hvor det var naturligt, at man ikke betalte Understøttelse for Børn af den Art. Men saa er det ikke, fordi Børnene ikke ere værdige. Det Eksempel, den ærede Minister nævnte, viste, at det var, fordi Staten paa anden Maade tog sig af de Børn. Saa det forekommer mig, at der ingen Grund er til at fastholde de uheldige Udtryk om Børns Værdighed.

Da ingen yderligere begærede Ordet sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Blem: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaaret 1907—08.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4443).

Sagen sattes til Forhandling.

K. M. Klausen: Dette Lovforslag om midlertidigt Lønningstillæg kommer jo og er jo i de senere Aar regelmæssig kommet til Rigsdagen paa Slutningen af Samlingen. Indholdet er jo lignende andre Lovforslags fra de foregaaende Samlinger. Summen kan være lidt vekslende fra Aar til Aar, den er i Aar 27,000 Kr. mindre, end der var foreslaaet i Fjor, hvilket navnlig hidrører fra, at der til Krigs- og Marineministeriet er forlangt mindre Beløb i Aar end i Fjor. Hvad Grunden hertil kan være, kender jeg ikke. Jeg antager, det er, fordi der under disse Ministerier be-